

[Hans Pinstrup.]

ellers vilde være indtraadt for lang Tid siden. Og saa var min Tale en Understregning af den Betydning, det har, ikke mindst for Arbejderne, at det kan gaa rundt for vort Eksporterhverv, thi dette er Betingelsen for, at der kan skaffes Arbejde til de flest mulige, at de flest mulige kan reddes fra den Ulykke, det er at være arbejdsløs, for den Ødelæggelse af Menneskeværdier og Menneskelykke, der følger dermed. Det var min Tale en Understregning af, og saa var den en Anvisning paa den Vej, som f. Eks. jyske Landbrugere har anvist, idet de ikke krævede forlods Fordele, men paaviste, hvorledes man paa en lempelig Maade kunde skabe denne Udligning, undgaa Sammenbrud og skaffe de flest mulige i Arbejde. Det var Grundtonen i Talen, og naar nu Talen foreligger trykt, beder jeg det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen læse den og søge at forstaa den. Der var ikke Tale om noget Overgreb overfor andre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Det ærede Medlem siger nu, at det er Valutacentralen, som har baandlagt Forholdene. Jeg skal kun sige dertil, at Valutacentralens Fader var det tidligere ærede Medlem af dette Ting Hr. Madsen-Mygdal, og Valutacentralen arbejder efter hans Anvisninger indtil Dato.

Julin: Efter et Forlydende i Dagspressen skal det være under Forberedelse at nedlægge samtlige Stiftskassererembeder i Provinsen og flytte hele Administrationen af Stiftsmidlerne til København. I den Anledning tillader jeg mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Kirkeminister, om dette Forlydende har noget med Virkeligheden at gøre. Saa vidt jeg ved, er en Del af Stiftsmidlernes mange Millioner placeret rundt om i Landet i de forskellige Stifter, væsentlig i Førsteprioriteter, medens en anden Del staar paa Foliokonti i de forskellige Provinsbanker. Administrationsteknisk set er der naturligvis intet i Vejen for, at hele Provinsen kan administreres fra Slotsholmen, saafremt Befolkningen vil finde sig i de dermed forbundne Ulemper og store Bekostninger. Jeg ved ikke, om man ogsaa i dette Tilfælde vil hævde fra Administrationens eller Kirkeministeriets Side, at det vil være billigere at lægge det hele ind under een Hat. Vil man det, er man

sikkert ude i en forkert Vurdering. Apparatet med Stiftsdirektør, Kontorchef, Fuldmægtig, Sekretær etc. skal nok blive kostbart, og dertil kommer saa Inspektionsrejser i stor Stil over hele Provinsen, Tilsynet med Kirker, Præstegaarde og de pantsatte Ejendomme, og sidst, men ikke mindst, Befolkningens store Bekostning og Tidsspilde ved de stadige Rejser til København af Menighedsraadsmedlemmer, Præster, Provstiudvalg, Sogneraadsmedlemmer, Kirkeværger, Pantedebitorer o. s. v. Nu ved jeg vel, at Tendensen til at centralisere det hele i København ikke er af ny Dato; vi er vel nok den mest centralt styrede Stat i hele Verden. Der plejer jo ikke af Centraladministrationen at blive taget Hensyn til de Protester, som lyder fra Provinsen, men jeg tror dog, man vilde gøre klogt i ikke at spænde Buen for stramt. Indtil videre vil jeg imidlertid tillade mig at tro, at det omtalte Forlydende ikke har meget med Virkeligheden at gøre, men jeg ønsker altsaa at høre en Udtalelse fra den højtærede Kirkeminister om dette Spørgsmaal.

Jeg ønsker dernæst at fremsætte nogle Bemærkninger om visse Spørgsmaal Kirken og Skolen vedrørende. Den Skolebogskommission, som Undervisningsministeren nedsatte for 3 Aar siden, fik som Opgave for det første at undersøge Forholdet mellem Videnskabens Resultater og Skolebøgernes Indhold — her er sikkert navnlig tænkt paa Bibelforskningen og dens eventuelle Resultater og deres Forhold til de nu anvendte Lærebøger i Bibelhistorie og Religion; disse finder man ikke tilpasset nok efter Videnskaben —, for det andet at undersøge Muligheden af en Forskydning af Stoffet fra Krigshistorie og Statshistorie til Kulturhistorie og endelig for det tredje at rense Skolebøgerne for eventuelle saarende eller nedsættende Udtryk om andre Nationer. Jeg skal her i alt væsentligt se bort fra de to sidstnævnte Punkter og holde mig til det første, Religionsundervisningen. Det er ganske klart, at her tilsigter Myndighederne at ændre Skolebøgerne i moderne radikal Retning, bort fra de Traditioner, der nu er gældende i denne Undervisning.

Kommissionen fastslaaer som Resultat af de 3 Aars Overvejelser, at der er en dyb Kløft mellem Videnskabens Resultater og Skolebøgernes Indhold, og da disse nu skal servere Videnskabens sidste Resultater for Eleverne i færdig Skikkelse, maa denne Kløft jævnes.

Noget andet er, at man sikkert vil faa Hyre med at fastslaa, hvad der f. Eks. i